

Brusel 24. května 2017
(OR. en)

9691/17

Interinstitucionální spis:
2016/0151 (COD)

AUDIO 78
DIGIT 150
CONSOM 237
TELECOM 146
CODEC 922

VÝSLEDEK JEDNÁNÍ

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Datum:	24. května 2017
Příjemce:	Delegace
Č. předchozího dokumentu:	8939/17 AUDIO 61 DIGIT 123 CONSOM 182 TELECOM 108 CODEC 745
Č. dok. Komise:	9479/16 AUDIO 68 DIGIT 55 CONSOM 121 IA 28 TELECOM 98 CODEC 74
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb s ohledem na měnící se situaci na trhu (první čtení) – <i>obecný přístup</i>

Delegace naleznou v příloze znění, v jehož věci Rada na svém 3541. zasedání, konaném dne 23. května 2017, dosáhla obecného přístupu.¹

V zájmu snazší četby je znění předkládáno v konsolidované podobě. Běžným písmem je uvedeno znění směrnice 2010/13/EU o audiovizuálních mediálních službách, kterého se pozměňovací návrh Komise nedotýkal. Znění návrhu Komise v podobě schválené Radou je uvedeno **tučně**.

¹ Delegace CZ, DK, FI, IE, LU, NL, SE a UK uvedly, že nejsou s to znění podpořit; delegace HU se zdržela hlasování.

Návrh

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
KTEROU SE MĚNÍ SMĚRNICE 2010/13/EU**

**o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících
poskytování audiovizuálních mediálních služeb s ohledem na měnící se situaci na trhu**

[...]²

² Body odůvodnění budou projednány později.

KAPITOLA I

DEFINICE

Článek 1

1. Pro účely této směrnice se rozumí³:

a) „audiovizuální mediální službou“⁴

³ ***Bude vložen nový bod odůvodnění, který zní: „V souladu se stávající judikaturou Soudního dvora může být svoboda poskytování služeb zaručená Smlouvami z naléhavých důvodů obecného zájmu, například aby bylo dosaženo vysoké úrovně ochrany spotřebitele, omezena za předpokladu, že tato omezení jsou odůvodněná, přiměřená a nezbytná. Členský stát může tudíž přijmout určitá opatření k zajištění dodržování svých pravidel ochrany spotřebitele, která nespádají do koordinované oblasti této směrnice. Judikatura EU požaduje, aby opatření přijatá členským státem za účelem prosazování jeho vnitrostátního režimu ochrany spotřebitele, mimo jiné i pokud jde o reklamy na hazardní hry, byla odůvodněná, přiměřená sledovanému cíli a nezbytná. Přijímající členský stát nesmí v žádném případě přijmout opatření, která by na jeho území bránila přenosu televizního vysílání z jiného členského státu.“***

⁴ ***Třetí bod odůvodnění bude pozměněn takto: „Směrnice 2010/13/EU by měla zůstat použitelná pouze pro ty služby, jejichž hlavním účelem je poskytování pořadů za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání. Požadovaný hlavní účel by měl být považován za splněný rovněž v případě, že daná služba má audiovizuální obsah a formu, která je oddělitelná od hlavní činnosti poskytovatele služeb, jako jsou například samostatné části on-line novin obsahující audiovizuální pořady nebo videa vytvořená uživateli, pokud tyto části mohou být považovány za oddělitelné od jejich hlavní činnosti. Služba by měla být považována pouze za nedílný doplněk hlavní činnosti v důsledku vazby mezi audiovizuální nabídkou a hlavní činností, jako je například poskytování zpráv v písemné podobě. Jako takové mohou kanály nebo jakékoli jiné audiovizuální služby, na které se vztahuje redakční odpovědnost poskytovatele, představovat audiovizuální mediální služby samy o sobě, i když jsou nabízeny v rámci platformy pro sdílení videonahrávek, která se vyznačuje absencí redakční odpovědnosti. V takových případech bude dodržování ustanovení této směrnice na poskytovatelích s redakční odpovědností.“***

- i) služba ve smyslu článků 56 a 57 Smlouvy o fungování Evropské unie, kdy hlavním účelem této služby nebo její oddělitelné části je poskytování pořadů, za které nese redakční odpovědnost poskytovatel mediálních služeb, široké veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání prostřednictvím sítí elektronických komunikací ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 2002/21/ES. Touto audiovizuální mediální službou je buď televizní vysílání definované v písmenu e) tohoto odstavce, nebo audiovizuální mediální služba na vyžádání definovaná v písmenu g) tohoto odstavce;
 - ii) audiovizuální obchodní sdělení;
- aa) „službou platformy pro sdílení videonahrávek“ služba ve smyslu článků 56 a 57 Smlouvy o fungování Evropské unie, která splňuje tyto požadavky:
- i) služba spočívá v ukládání⁵ programů nebo videonahrávek vytvořených uživateli, za něž poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek nenese redakční odpovědnost;
 - ii) uspořádání uložených pořadů nebo videonahrávek vytvořených uživateli určuje poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek, včetně automatických prostředků nebo algoritmů, a to zejména na základě zobrazování, označování a sekvencování;

⁵ *Bude vložen nový bod odůvodnění, který zní: „Opatření použitelná pro platformy pro sdílení videonahrávek se mají zabývat pouze uloženým obsahem. Touto směrnicí tudíž není dotčena způsobilost členských států ukládat povinnosti poskytovatelům služeb živého vysílání přes internet (live streaming) v souladu s právními předpisy Unie.“*

- iii) hlavním účelem služby, oddělitelné části této služby nebo její zásadní funkce je poskytovat široké veřejnosti pořady nebo videonahrávky vytvářené uživateli za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání;⁶ a

⁶ *Bude vložen nový bod odůvodnění 3a, který zní: „Služby platformem pro sdílení videonahrávek poskytují audiovizuální obsah, který stále více využívá široká veřejnost, a zejména mladí lidé. Totéž platí i o službách sociálních médií, které se staly důležitým prostředkem ke sdílení informací, k zábavě a vzdělávání, mimo jiné i poskytováním přístupu k pořadům a videonahrávkám vytvořeným uživateli. Tyto služby sociálních médií je třeba zahrnout, neboť se ucházejí o stejné publikum a výnosy jako audiovizuální mediální služby. Kromě toho mají rovněž značný dopad, neboť uživatelům usnadňují možnost utvářet a ovlivňovat názory jiných uživatelů. V zájmu ochrany nezletilých osob před škodlivým obsahem a všech občanů před podněcováním k nenávisti, násilí a terorismu, je proto na místě požadovat, aby tyto služby byly do této směrnice zahrnuty. V případě služeb sociálních médií by měly být tyto služby zahrnuty do té míry, do jaké splňují požadavky vymezující službu platformy pro sdílení videonahrávek.“*

Bude vložen nový bod odůvodnění 3b, který zní: „Cílem této směrnice sice není regulovat služby sociálních médií jako takové, služby sociálních médií by však měly být zahrnuty, pokud poskytování pořadů a videonahrávek vytvořených uživateli tvoří podstatnou funkci této služby. Poskytování pořadů a obsahu vytvářeného uživateli by bylo možné pokládat za zásadní funkci služby sociálních médií, pokud audiovizuální obsah není pouze doplňkovým prvkem činností dané služby sociálních médií, nebo netvoří pouze jejich menší část. V zájmu zajištění jasnosti, účinnosti a soudržnosti provádění by měla Komise v případě potřeby vydat pokyny ohledně praktického uplatňování určitých aspektů definice „služby platformy pro sdílení videonahrávek“, zejména pokud jde o kritérium zásadní funkce. Tyto pokyny by měly být přijaty po konzultaci s kontaktním výborem. Tyto pokyny by měly mimo jiné zohlednit souhrn funkcí, které tato služba nabízí nebo průměrné využití ze strany příjemců služby, jakož i skutečnost, zda služba zavedla modely sdílených příjmů pro distribuci a umístění audiovizuálních obchodních sdílení v průběhu pořadů a videonahrávek vytvořených uživateli a před nimi či po nich. Měly by být vypracovány s náležitým ohledem na cíle obecného veřejného zájmu, jak je uvedeno v čl. 28a odst. 1, a na svobodu projevu.“

Bude nový bod odůvodnění 3c, který zní: „Pokud oddělitelná část služby tvoří platformu pro sdílení videonahrávek pro účely této směrnice, měla by být předmětem ustanovení použitelných na platformy pro sdílení videonahrávek pro účely této směrnice pouze tato část a pouze pokud jde o pořady a videonahrávky vytvářené uživateli. Na videoklipy, které jsou součástí redakčního obsahu elektronických verzí novin a časopisů a pohyblivých obrazů, jako jsou například grafické soubory (GIFs), by se tato směrnice neměla vztahovat. Definice služby platformy pro sdílení videonahrávek by neměla zahrnovat činnosti nehopodářské povahy, jako je audiovizuální obsah na soukromých internetových stránkách a nekomerční zájmová společenství.“

- iv) služba je zpřístupňována prostřednictvím sítí elektronických komunikací ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 2002/21/ES;
- b) „pořadem“ pohyblivá obrazová sekvence se zvukem nebo bez něj, která, bez ohledu na svoji délku, představuje jednotlivou položku v rámci programové skladby nebo katalogu sestavených poskytovatelem mediálních služeb, například celovečerní filmy, videoklipy, sportovní události, situační komedie, dokumentární pořady, pořady pro děti nebo původní tvorba;
- ba) „videonahrávkou vytvořenou uživatelem“ pohyblivá obrazová sekvence se zvukem nebo bez něj, která, bez ohledu na svoji délku, představuje jednotlivou položku vytvořenou uživatelem a nahranou tímto nebo některým jiným uživatelem na platformu pro sdílení videonahrávek;
- c) „redakční odpovědností“ provádění účinné kontroly výběru pořadů i jejich chronologického uspořádání v programové skladbě u televizního vysílání nebo v katalogu u audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Redakční odpovědnost nemusí zahrnovat právní odpovědnost za poskytovaný obsah nebo poskytované služby podle vnitrostátního práva;
- d) „poskytovatelem mediálních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která má redakční odpovědnost za volbu audiovizuálního obsahu v audiovizuální mediální službě a určuje způsob organizace této služby;
- da) „poskytovatelem platformy pro sdílení videonahrávek“ fyzická nebo právnická osoba, která poskytuje službu platformy pro sdílení videonahrávek;
- e) „televizním vysíláním“ (tj. lineární audiovizuální mediální službou) audiovizuální mediální služba poskytovaná poskytovatelem mediálních služeb pro simultánní sledování pořadů na základě programové skladby;
- f) „subjektem televizního vysílání“ poskytovatel mediální služby televizního vysílání;

- g) „audiovizuální mediální službou na vyžádání“ (tj. nelineární audiovizuální mediální službou) audiovizuální mediální služba poskytovaná poskytovatelem mediálních služeb za účelem sledování pořadů v okamžiku zvoleném uživatelem a na jeho individuální žádost na základě katalogu pořadů sestaveného poskytovatelem mediálních služeb;
- h) „audiovizuálním obchodním sdělením“ obrazová sekvence se zvukem nebo bez něj, která je určena k přímé či nepřímé propagaci zboží, služeb či obrazu na veřejnosti fyzické či právnické osoby vykonávající hospodářskou činnost. Tato obrazová sekvence doprovází pořad nebo je do něj zahrnuta za úplatu nebo obdobnou protihodnotu nebo pro účely vlastní propagace. Audiovizuální obchodní sdělení mají mimo jiné podobu televizní reklamy, sponzorství, teleshoppingu a umístění produktu;
- i) „televizní reklamou“ jakákoli forma oznámení veřejného nebo soukromého podniku nebo fyzické osoby v televizním vysílání za úplatu nebo obdobnou protihodnotu nebo televizní vysílání pro vlastní propagaci v rámci jeho obchodní, průmyslové, řemeslné činnosti nebo činnosti svobodného povolání, s cílem propagovat dodání zboží nebo poskytnutí služeb za úplatu, včetně nemovitého majetku, práv a povinností;
- j) „skrytým audiovizuálním obchodním sdělením“ slovní nebo obrazová prezentace zboží, služeb, firmy, ochranné známky nebo činnosti výrobce zboží nebo poskytovatele služeb v pořadech, jestliže poskytovatel mediálních služeb úmyslně uvede takovou prezentaci s reklamním cílem a mohl by tak uvést veřejnost v omyl o povaze této prezentace. Prezentace se považuje za úmyslnou zejména tehdy, je-li prováděna za úplatu nebo obdobnou protihodnotu;
- k) „sponzorstvím“ jakýkoli příspěvek poskytnutý veřejným nebo soukromým podnikem nebo fyzickou osobou, které se nezabývají poskytováním audiovizuálních mediálních služeb ani výrobou audiovizuálních děl, na financování audiovizuálních mediálních služeb nebo pořadů s cílem propagovat svou firmu, ochrannou známku, obraz na veřejnosti, činnosti nebo produkty;

- l) „teleshoppingem“ televizní vysílání přímých nabídek pro veřejnost na dodání zboží nebo poskytnutí služeb, včetně nemovitého majetku, práv a povinností, za úplatu;
 - m) „umístěním produktu“ jakákoli podoba audiovizuálního obchodního sdělení, jež je tvořeno začleněním produktu, služby nebo odpovídající ochranné známky či zmínky o nich do pořadu za úplatu nebo obdobnou protihodnotu;
 - n) „evropskými díly“:
 - i) díla pocházející z členských států;
 - ii) díla pocházející ze třetích evropských států, které jsou stranou Evropské úmluvy o přeshraniční televizi Rady Evropy, a díla, která splňují podmínky odstavce 3;
 - iii) díla vytvořená v koprodukcí v rámci dohod týkajících se audiovizuálního odvětví, které byly uzavřeny mezi Unií a třetími zeměmi, a splňující podmínky stanovené v každé takové dohodě.
2. Použití odst. 1 písm. n) bodů ii) a iii) předpokládá, že se na díla pocházející z členských států nevztahují v dotyčné třetí zemi diskriminační opatření.
3. Díla uvedená v odst. 1 písm. n) bodech i) a ii) jsou díla převážně vytvořená ve spolupráci autorů a pracovníků s bydlištěm v jednom nebo více státech uvedených ve zmíněných ustanoveních, pokud splňují jednu z těchto tří podmínek:
- i) jsou vytvořena jedním nebo více výrobci usazenými v jednom nebo více z těchto států;
 - ii) na výrobu těchto děl dohlíží nebo ji fakticky kontroluje jeden nebo více výrobců usazených v jednom nebo více těchto státech;
 - iii) příspěvek koproducentů těchto států na celkové koprodukční náklady je většinový a koprodukce není kontrolována jedním nebo více výrobci usazenými mimo tyto státy.

4. Díla, která nejsou evropskými díly ve smyslu odst. 1 písm. n), ale která byla vyrobena na základě dvoustranných koprodukčních dohod uzavřených mezi členskými státy a třetími zeměmi, se považují za evropská díla, pokud koproducenti z Unie mají většinový podíl na celkových výrobních nákladech a výroba není kontrolována jedním nebo více výrobci usazenými mimo území členských států.

KAPITOLA II

OBECNÁ USTANOVENÍ PRO AUDIOVIZUÁLNÍ MEDIÁLNÍ SLUŽBY

Článek 2

1. Každý členský stát zajistí, aby veškeré audiovizuální mediální služby šířené poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jeho pravomoci byly v souladu s právními pravidly vztahujícími se na audiovizuální mediální služby určené veřejnosti v dotyčném členském státě.
2. Pro účely této směrnice spadá do pravomoci členského státu jakýkoliv z následujících poskytovatelů mediálních služeb:
 - a) ti, kteří jsou v tomto členském státě usazeni v souladu s odstavcem 3;
 - b) ti, na které se vztahuje odstavec 4.

3. Pro účely této směrnice se poskytovatel mediálních služeb považuje za usazeného v členském státě v těchto případech:
- a) poskytovatel mediálních služeb má v tomto členském státě sídlo a redakční rozhodnutí o audiovizuální mediální službě jsou **pravidelně**⁷ přijímána v tomto členském státě;
 - b) **má-li poskytovatel mediálních služeb sídlo v jednom členském státě, avšak redakční rozhodnutí o audiovizuální mediální službě jsou pravidelně přijímána v jiném členském státě, považuje se za usazeného v členském státě, v němž působí významná část pracovníků zajišťujících činnosti poskytování audiovizuálních mediálních služeb související s pořadem. Pokud podstatná část pracovníků zajišťujících činnosti poskytování audiovizuálních mediálních služeb související s pořadem působí v každém z těchto členských států, považuje se poskytovatel mediálních služeb za usazeného v členském státě, v němž má sídlo. Nepůsobí-li podstatná část pracovníků zajišťujících činnosti poskytování audiovizuálních mediálních služeb související s pořadem v žádném z těchto členských států, považuje se poskytovatel mediálních služeb za usazeného v členském státě, ve kterém jako v prvním zahájil činnost v souladu s právem tohoto členského státu, za podmínky, že s tímto členským státem udržuje stále a skutečné hospodářské spojení;**
 - c) má-li poskytovatel mediálních služeb skutečné sídlo v členském státě, avšak rozhodnutí o audiovizuální mediální službě jsou přijímána ve třetí zemi nebo naopak, považuje se ze usazeného v dotyčném členském státě, působí-li podstatná část pracovníků zajišťujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb v tomto členském státě.

⁷ **Bude vložen nový bod odůvodnění, který zní: „Účinná redakční odpovědnost je zajištěna prostřednictvím pravidelně přijímaných redakčních rozhodnutí. Aby bylo možné posoudit, kde jsou pravidelně přijímána redakční rozhodnutí, je třeba brát v úvahu četnost těchto rozhodnutí a jejich vztah ke každodennímu fungování audiovizuální mediální služby.“**

4. Poskytovatelé mediálních služeb, na které se odstavec 3 nevztahuje, jsou považováni za poskytovatele, kteří spadají do pravomoci členského státu, v těchto případech:
- a) používají zařízení pro přenos vzestupného signálu k družici umístěné v tomto členském státě;
 - b) ačkoli nepoužívají zařízení pro přenos vzestupného signálu k družici umístěné v tomto členském státě, využívají družicové kapacity tohoto členského státu.
5. Není-li možné podle odstavců 3 a 4 určit členský stát, který má pravomoc, má pravomoc ten členský stát, v němž je poskytovatel mediálních služeb usazen ve smyslu článků 49 až 55 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- 5-a. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb informovali příslušné vnitrostátní regulační orgány o jakýchkoli změnách, které mohou ovlivnit stanovení pravomoci v souladu s odstavci 2, 3 a 4.**
- 5a. Členské státy sestaví a vedou aktualizovaný seznam poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci a uvedou, na kterých kritériích podle odstavců 2 až 5 je jejich pravomoc založena. Členské státy tento seznam, včetně veškerých aktualizací, předloží Komisi. V případě nesrovnalostí v jednotlivých seznamech kontaktuje Komise příslušné členské státy s cílem nalézt řešení. Komise zajistí, aby k tomuto seznamu měly přístup vnitrostátní regulační orgány. Komise tyto informace v co největší míře zveřejní.**

- 5b. Pokud se při použití článků 3 a 4 této směrnice dotyčné členské státy neshodnou na tom, který členský stát má pravomoc, musí na tuto skutečnost bez zbytečného odkladu upozornit Komisi. Komise může požádat skupinu evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA) o stanovisko podle čl. 30a odst. 3 písm. e) k této věci ve lhůtě 15 pracovních dnů ode dne podání žádosti Komise. Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor.⁸
6. Tato směrnice se nevztahuje na audiovizuální mediální služby, které jsou určeny výlučně pro příjem ve třetích zemích a které nejsou přijímány přímo ani nepřímo veřejností v jednom nebo více členských státech prostřednictvím standardního vybavení u spotřebitele.

Článek 3

1. Členské státy zajistí svobodu příjmu a nebrání dalšímu přenosu audiovizuálních mediálních služeb z jiných členských států na svém území z důvodů, které spadají do oblastí upravených touto směrnicí.

⁸ **Pátý bod odůvodnění bude pozměněn takto:** „Stanovení pravomoci vyžaduje posouzení faktické situace podle kritérií stanovených ve směrnici 2010/13/EU. Posuzování takových faktických situací by mohlo vést k protichůdným výsledkům. Při použití postupů spolupráce stanovených v článcích 3 a 4 směrnice 2010/13/EU je důležité, aby Komise mohla založit svá zjištění na spolehlivých skutečnostech. Skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA) by proto měla být oprávněna poskytovat na žádost Evropské komise stanoviska týkající se pravomoci. **Jestliže se Komise při uplatňování článků 3 a 4 směrnice 2010/13/EU rozhodne konzultovat skupinu ERGA, měla by kontaktnímu výboru poskytnout informace, mimo jiné i ohledně oznámení, které obdržela v rámci těchto postupů spolupráce od členského státu, a ohledně stanoviska skupiny ERGA.**“

- 2. Členské státy se mohou prozatímně odchýlit od odstavce 1, pokud audiovizuální mediální služba poskytovaná poskytovatelem mediálních služeb spadajícím do pravomoci jiného členského státu:**
- a) zřejmým, závažným a hrubým způsobem porušuje článek 6 nebo čl. 12 odst. 1;**
 - b) ohrožuje národní bezpečnost včetně zajištění veřejného pořádku a obrany, případně představuje závažné a značné riziko jejich ohrožení; nebo**
 - c) ohrožuje veřejné zdraví nebo představuje závažné a značné riziko jeho ohrožení.**
- 3. Členské státy mohou uplatnit odstavec 2 pouze v případě, že jsou splněny tyto podmínky:**
- a) subjekt televizního vysílání podle názoru dotyčného členského státu během 12 měsíců před vydáním oznámení uvedeného v písmenu b) tohoto odstavce nejméně dvakrát porušil odst. 2 písm. a), b) nebo c);**
 - b) dotyčný členský stát písemně oznámil poskytovateli mediálních služeb, členskému státu, který má nad tímto poskytovatelem pravomoc, a Komisi údajná porušení a opatření, která zamýšlí přijmout v případě opětovných údajných porušení;**
 - c) konzultace s členským státem, který má nad poskytovatelem pravomoc, a s Komisí nevedly ve lhůtě jednoho měsíce od oznámení podle písmene b) ke smírnému řešení;**
 - d) subjekt televizního vysílání poté, co mu bylo poskytnuto oznámení uvedené v písmenu b) tohoto odstavce, nejméně jednou porušil odst. 2 písm. a), b) nebo c);**

- e) oznamující členský stát dodržel právo dotyčného poskytovatele mediálních služeb na obhajobu, pokud jde o písmena b) a d), a zejména tomuto poskytovateli mediálních služeb umožnil, aby vyjádřil své názory na údajná porušení během období stanoveného vnitrostátními právními předpisy a na opatření, která má oznamující členský stát v úmyslu přijmout. Náležitě vezme v úvahu jak tyto názory, tak názory členského státu, který má v dané věci pravomoc.

Ustanovení odst. 3 písm. a) a d) se použijí pouze v případě lineárních služeb.

- 3a. Pokud členský stát, který má nad poskytovatelem mediálních služeb pravomoc, obdržel žádost o konzultaci podle odst. 3 písm. c), věnuje této žádosti náležitou pozornost a musí s daným členským státem loajálně a urychleně spolupracovat, aby bylo dosaženo smírného řešení.
4. Komise ve lhůtě tří měsíců ode dne úplného oznámení opatření, jež přijal členský stát na základě odstavců 2 a 3, rozhodne o slučitelnosti těchto opatření s právem Unie. Komise může požádat skupinu ERGA v souladu s čl. 30a odst. 3 písm. e) o stanovisko. Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor.

Oznámení se považuje za úplné, pokud obsahuje všechny informace potřebné k posouzení kritérií v odstavci 2 a podmínek v odstavci 3 a pokud Komise ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení oznámení nepožádá o žádné další informace nezbytně nutné k tomu, aby mohla dospět k rozhodnutí.

Pokud dotčený členský stát neposkytne tyto informace ve lhůtě uvedené Komisi, Komise oznámení z důvodu neúplného oznámení odmítne. V důsledku toho členský stát předmětná opatření neprodleně ukončí, aniž by tím byla pro daný členský stát dotčena možnost podat nové oznámení.

- 4a. Komise přezkoumá slučitelnost oznámených opatření s právem Unie. Dospěje-li Komise k závěru, že tato opatření nejsou s právem Unie slučitelná, bude požadovat, aby dotýčný členský stát upustil od přijetí veškerých zamýšlených opatření nebo aby tato opatření neprodleně ukončil.
5. Odstavce 3 a 4 nevylučují uplatnění jakéhokoli postupu, prostředku nápravy nebo sankce za dotýčná porušení v členském státě, do jehož pravomoci dotýčný poskytovatel mediálních služeb spadá.
6. Aniž je dotčen odst. 3 písm. e), členské státy se mohou v naléhavých případech od podmínek stanovených v odst. 3 písm. b) až d) odchýlit.

V naléhavých případech, které představují zjevné a bezprostřední riziko pro veřejný pořádek, a aniž je dotčen odst. 3 písm. e), se členské státy mohou navíc odchýlit od podmínek stanovených v odst. 3 písm. a), pokud se dotčený členský stát domnívá, že subjekt televizního vysílání nejméně jednou porušil odst. 2 písm. b) a tento členský stát se prozatímně odchýlí od odstavce 1, a to do jednoho měsíce po takovém údajném porušení.

Pokud členský stát tento odstavec použije, musí být opatření co nejdříve oznámena poskytovateli mediálních služeb, Komisi a členskému státu, do jehož pravomoci poskytovatel mediálních služeb spadá, s uvedením důvodů, na základě kterých se členský stát domnívá, že se jedná o tak naléhavý případ, že je nutné se od podmínek uvedených v tomto odstavci odchýlit.

7. Komise přezkoumá slučitelnost oznámených opatření s právem Unie v co nejkratší době. Dospěje-li k závěru, že tato opatření nejsou s právem Unie slučitelná, bude požadovat, aby dotýčný členský stát tato opatření neprodleně ukončil.

8. Členské státy a Komise si pravidelně vyměňují zkušenosti a osvědčené postupy týkající se postupu stanoveného v odstavcích 2 až 7 v rámci kontaktního výboru zřízeného podle článku 29 a skupiny ERGA.

Článek 4

1. Členské státy mohou uplatňovat vůči poskytovatelům mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, v oblastech koordinovaných touto směrnicí podrobnější nebo přísnější pravidla za předpokladu, že tato pravidla jsou v souladu s právem Unie.
2. V případech, kdy členský stát:
 - a) využil možnost přijetí podrobnějších nebo přísnějších pravidel obecného veřejného zájmu podle odstavce 1; a
 - b) má za to, že **poskytovatel mediálních služeb** spadající do pravomoci jiného členského státu poskytuje **audiovizuální mediální službu**, která je zcela nebo převážně směřována na jeho území;

může **požádat** členský stát, který má pravomoc **řešit veškeré zjištěné problémy podle tohoto odstavce**. V případě, že členský stát, který má nad poskytovatelem mediálních služeb pravomoc, obdržel takovou žádost, musí s dotyčným členským státem loajálně a urychleně spolupracovat s cílem zjištěné problémy posoudit a najít vzájemně uspokojivé řešení. Po obdržení odůvodněné žádosti **dotyčného** členského státu požádá členský stát, který má pravomoc, **poskytovatele mediálních služeb**, aby dodržoval příslušná pravidla obecného veřejného zájmu. **Pokud členský stát mající pravomoc poskytovatele mediálních služeb požádá, aby dodržoval příslušná pravidla obecného veřejného zájmu, informuje o svých kontaktech s dotyčným poskytovatelem mediálních služeb v plném rozsahu dotyčný členský stát.** Kterýkoli z těchto členských států může vyzvat kontaktní výbor zřízený podle článku 29, aby daný případ posoudil.

Členský stát, který má pravomoc, sdělí **dotyčnému** členskému státu **a Komisi** do dvou měsíců výsledky, kterých v návaznosti na tuto žádost, **s níž se na dotyčného poskytovatele mediálních služeb obrátil**, dosáhl. **Pokud nebylo možné najít řešení, členský stát, který má nad dotyčným poskytovatelem mediálních služeb pravomoc, vysvětlí důvody.**

3. První členský stát může přijmout odpovídající **a účinná** opatření proti dotyčnému poskytovateli mediálních služeb, pokud:
- a) **má za to, že** výsledky dosažené uplatněním odstavce 2 nejsou uspokojivé; a
 - b) **uvedl věrohodné a řádně podložené důkazy svědčící o tom, že dotyčný poskytovatel mediálních služeb se usadil v jiném členském státě majícím pravomoc, aby obešel přísnější pravidla v oblastech koordinovaných touto směrnicí, jež by se na něj vztahovala, pokud by byl usazen v prvním členském státě. Tyto důkazy nemusejí dokládat úmysl poskytovatele mediálních služeb obejít uvedená přísnější pravidla. Dotyčný členský stát nicméně předloží soubor podpůrných skutečností, na jejichž základě bude náležité doložit tohoto obcházení možné.“⁹**

Tato opatření musí být objektivně nezbytná, uplatňovaná nediskriminačním způsobem a přiměřená ve vztahu k cílům, které sledují.

4. Členský stát může přijmout opatření podle odstavce 3 pouze v případě, že jsou splněny tyto podmínky:

⁹ *Bude vložen nový bod odůvodnění, který zní: „Informuje-li členský stát Komisi, že poskytovatel mediálních služeb se usadil v členském státě majícím pravomoc, aby obešel přísnější pravidla v oblastech upravených touto směrnicí, která by se na něj vztahovala, pokud by byl usazen v prvním členském státě, měl by za tímto účelem uvést věrohodné a řádně podložené důkazy. Přestože tyto důkazy nemusí dokládat úmysl poskytovatele mediálních služeb obejít uvedená přísnější pravidla, dotyčný členský stát by měl předložit takový soubor podpůrných skutečností, na jejichž základě bude náležité doložení tohoto obcházení možné.“*

- a) členský stát oznámil Komisi a členskému státu, v němž je usazen poskytovatel mediálních služeb, svůj úmysl přijmout taková opatření, přičemž uvedl důvody, na jejichž základě situaci posoudil;
- b) členský stát dodržel právo dotyčného poskytovatele mediálních služeb na obhajobu, a zejména tomuto poskytovateli mediálních služeb umožnil vyjádřit své názory na údajné obcházení předpisů a na opatření, které má oznamující členský stát v úmyslu přijmout;
- c) Komise rozhodla, že opatření jsou slučitelná s právem Unie, zejména že posouzení ze strany členského státu, jenž tato opatření podle odstavců 2 a 3 přijal, jsou řádně odůvodněna. Komise může požádat skupinu ERGA v souladu s čl. 30a odst. 3 písm. e) o stanovisko. Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor.

5. Komise rozhodne do tří měsíců od úplného oznámení podle odst. 4 písm. a). Oznámení se považuje za úplné, jestliže Komise ve lhůtě jednoho měsíce od jeho obdržení nepožádá o žádné další informace nezbytně nutné k tomu, aby mohla dospět k rozhodnutí.

Pokud dotčený členský stát neposkytne tyto informace ve lhůtě uvedené Komisi, Komise oznámení z důvodu neúplného oznámení odmítne. V důsledku toho členský stát od přijetí zamýšlených opatření upustí.

6. Členské státy zajistí vhodnými prostředky v rámci svých právních předpisů, aby poskytovatelé mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, tuto směrnici účinně dodržovali.
7. [...] ¹⁰
8. Nestanoví-li tato směrnice jinak, použije se směrnice 2000/31/ES. V případě rozporu mezi ustanovením směrnice 2000/31/ES a ustanovením této směrnice mají přednost ustanovení této směrnice, nestanoví-li tato směrnice jinak.

Článek 4a (nový)

1. Členské státy se vyzývají, aby využily společné regulace a podpořily samoregulaci prostřednictvím kodexů chování přijatých na vnitrostátní úrovni v oblastech koordinovaných touto směrnicí v rozsahu, v jakém to dovolují jejich právní řády. Tyto kodexy:
 - a) jsou všeobecně přijaty hlavními zúčastněnými subjekty v dotyčných členských státech,
 - b) své cíle stanoví jasně a jednoznačně,
 - c) zajišťují pravidelné, transparentní a nezávislé sledování a vyhodnocování toho, jak je dosahováno vytyčených cílů a
 - d) zajišťují účinné prosazování.

¹⁰ Znění přesunuto do článku 4a.

2. Členské státy a Komise mohou podpořit samoregulaci prostřednictvím kodexů chování Unie vypracovaných poskytovateli mediálních služeb, poskytovateli platforem pro sdílení videonahrávek nebo organizacemi, které je zastupují, v případě potřeby ve spolupráci s dalšími odvětvími, například s průmyslem, a obchodními, profesními a spotřebitelskými sdruženími nebo organizacemi. Tyto kodexy jsou všeobecně přijatelné pro hlavní zúčastněné subjekty na úrovni Unie a jsou v souladu s odst. 1 písm. b) až d). Těmito kodexy chování Unie nejsou dotčeny vnitrostátní kodexy chování.

Komise tyto kodexy zpřístupní veřejnosti a může jim poskytnout odpovídající publicitu.

Návrhy kodexů chování Unie a jejich změny předloží signatáři těchto kodexů Komisi. Komise ohledně těchto návrhů kodexů nebo jejich změn konzultuje kontaktní výbor.

KAPITOLA III

USTANOVENÍ, KTERÁ SE VZTAHUJÍ NA AUDIOVIZUÁLNÍ MEDIÁLNÍ SLUŽBY

Článek 5

- 1a. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb spadající do jejich pravomoci umožnili příjemcům služby snadný, přímý a trvalý přístup alespoň k těmto informacím:
- a) název poskytovatele mediálních služeb;
 - b) adresa, na níž je poskytovatel mediálních služeb usazen;
 - c) údaje, které umožňují rychlé, přímé a účinné navázání kontaktu s poskytovatelem mediálních služeb, včetně adresy jeho elektronické pošty nebo internetových stránek;

d) členský stát, do jehož pravomoci spadají poskytovatelé mediálních služeb a příslušné regulační orgány nebo orgány dohledu.

1b. Členské státy mohou přijmout legislativní opatření, v nichž je stanoveno, aby poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, zpřístupnili kromě informací uvedených v odstavci 1 také informace týkající se jejich vlastnické struktury, včetně skutečných majitelů, jakož i informace týkající se politicky exponovaných osob, které poskytovatele mediálních služeb vlastní, za předpokladu že tato opatření respektují podstatu příslušných základních práv a svobod a jsou nezbytná a přiměřená v demokratické společnosti v zájmu zajištění cíle obecného zájmu.¹¹

¹¹ *Bude vložen nový bod odůvodnění, který zní: „Transparentnost vlastnictví sdělovacích prostředků má přímou souvislost se svobodou projevu, jež je základním kamenem demokratických systémů. Informace o vlastnické struktuře poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb, pokud toto vlastnictví vede ke kontrole nebo uplatňování významného vlivu nad obsahem poskytovaných služeb, uživatelům umožní tento obsah informovaně posoudit. Členské státy by měly mít možnost určit, zda a do jaké míry by informace o vlastnictví poskytovatele mediálních služeb měly být přístupné uživatelům za předpokladu, že je respektována podstata příslušných základních práv a svobod a že jsou tato opatření nezbytná a přiměřená. Členské státy by rovněž měly mít možnost určit, zda a do jaké míry je nezbytné a přiměřené, aby politicky exponované osoby informovaly o tom, že jsou vlastníky poskytovatelů mediálních služeb, a aby informace ohledně tohoto vlastnictví byly dostupné uživatelům za předpokladu, že je respektována podstata příslušných základních práv a svobod.“*

Bude vložen nový bod odůvodnění, který zní: „Vzhledem ke zvláštní povaze audiovizuálních mediálních služeb, zejména pokud jde o dopad těchto služeb na způsob, jakým si lidé utvářejí své názory, je legitimní, aby uživatelé věděli, kdo odpovídá za obsah těchto služeb. S cílem posílit svobodu projevu, a tím i podpořit pluralitu sdělovacích prostředků a zabránit střetům zájmů, je důležité, aby členské státy zajistily, aby uživatelé měli kdykoliv snadný a přímý přístup k informacím o poskytovatelích mediálních služeb. Je na každém členském státě, aby si stanovil, zejména pokud jde o informace, které mohou být poskytnuty o vlastnické struktuře, skutečných majitelích a politicky exponovaných osobách, jak může tohoto cíle dosáhnout, aniž by byla dotčena jiná příslušná ustanovení právních předpisů Unie, zejména při současném zajištění plného souladu s ustanoveními obecného nařízení o ochraně osobních údajů (EU) č. 2016/679 a články 7, 8 a 52 Listiny.“ (upravený 45. bod odůvodnění směrnice 2010/13 o audiovizuálních mediálních službách)

Článek 6

Členské státy vhodnými prostředky zajistí, aby audiovizuální mediální služby poskytované poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jejich pravomoci neobsahovaly žádné:

- aa) podněcování k násilí nebo nenávisti proti skupině osob nebo proti příslušníkovi této skupiny vymezené podle pohlaví, rasového nebo etnického původu, národnosti, náboženského vyznání nebo přesvědčení, postižení, věku nebo sexuální orientace;¹²
- ab) veřejné podněcování ke spáchání teroristických trestných činů, jak je uvedeno v článku 5 směrnice (EU) 2017/541 o boji proti terorismu.¹³

Článek 6a

[...]¹⁴

¹² **Osmý bod odůvodnění bude pozměněn takto:** „Za účelem zajištění soudržnosti a poskytnutí jistoty podnikům a orgánům členských států by měl být pojem „podněcování k **násilí nebo nenávisti**“ v přiměřeném rozsahu sladěn s definicí uvedenou v rámcovém rozhodnutí Rady 2008/913/SVV ze dne 28. listopadu 2008 o boji proti některým formám a projevům rasismu a xenofobie prostřednictvím trestního práva.“

¹³ **Bude vložen nový bod odůvodnění 8a, který zní:** „V posledních letech hrozba terorismu vzrostla a rozšířila se. Trestné činy spojené s teroristickými činnostmi jsou velmi závažné povahy, jelikož mohou vést ke spáchání teroristického činu. Z toho důvodu a s cílem chránit obyvatelstvo před takovými hrozbami, je nutné se v této směrnici veřejným podněcováním ke spáchání teroristického činu zabývat. V tomto ohledu by měl být v přiměřené míře zajištěn soulad s článkem 5 směrnice o boji proti terorismu, aby byla zajištěna soudržnost a poskytnuta právní jistota podnikům a orgánům členských států.“

¹⁴ Text přesunut do čl. 12 odst. 1a.

Článek 7

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb spadající do jejich pravomoci vypracovali vhodná a přiměřená opatření umožňující jejich služby postupně zpřístupňovat lidem se zrakovým nebo sluchovým postižením.
2. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb pravidelně informovali vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty o provádění opatření uvedených v odstavci 1.¹⁵
3. Členské státy zajistí, aby informace o mimořádných událostech, včetně veřejných sdělení a oznámení v případě přírodních katastrof, které jsou zpřístupněny veřejnosti pomocí audiovizuálních mediálních služeb, byly poskytovány tak, aby byly přístupné pro osoby se zrakovým nebo sluchovým postižením¹⁶.

Článek 8

Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb spadající do jejich pravomoci nevysílali kinematografická díla mimo doby sjednané s nositeli práv.

¹⁵ *Bude vložen nový bod odůvodnění, který zní: „Rozhodují-li členské státy o tom, jakými prostředky dosáhnout přístupnosti v oblasti audiovizuálních mediálních služeb, které spadají do jejich pravomoci, mohou přitom zohlednit rovněž kritéria, jako je například skutečnost, zda má poskytovatel nízkou sledovanost nebo nízký obrat. Aby mohly členské státy měřit pokrok, jehož poskytovatelé mediálních služeb dosáhli v souvislosti s postupným zpřístupňováním svých služeb osobám se zrakovým nebo sluchovým postižením, měly by od poskytovatelů usazených na svém území požadovat pravidelné zprávy.“*

¹⁶ *Bude vložen nový bod odůvodnění, který zní: „Informace o mimořádných událostech by měly být veřejnosti i nadále zpřístupňovány pomocí audiovizuálních mediálních služeb, i když existují okolnosti, kdy není možné tyto informace poskytovat způsobem, jenž by byl přístupný lidem se zrakovým nebo sluchovým postižením.“*

Článek 9

1. Členské státy zajistí, aby audiovizuální obchodní sdělení poskytovaná poskytovateli mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, splňovala tyto požadavky:
 - a) audiovizuální obchodní sdělení jsou snadno rozpoznatelná. Skrytá audiovizuální obchodní sdělení se zakazují;
 - b) audiovizuální obchodní sdělení nesmějí používat podprahové techniky;
 - c) audiovizuální obchodní sdělení nesmějí:
 - i) narušovat lidskou důstojnost;
 - ii) obsahovat nebo podporovat diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, státní příslušnosti, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace;
 - iii) podporovat chování ohrožující zdraví nebo bezpečnost;
 - iv) podporovat chování hrubě ohrožující ochranu životního prostředí;
 - d) všechny formy audiovizuálních obchodních sdělení týkajících se cigaret **a dalších tabákových výrobků, jakož i elektronických cigaret a náhradních náplní, na něž se vztahuje článek 20 směrnice 2014/40/EU** se zakazují;
 - e) audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů nesmějí být výslovně zaměřena na nezletilé osoby a nesmějí podporovat nestřídmé požívání těchto nápojů;

- f) audiovizuální obchodní sdělení týkající se léčivých přípravků a léčebných postupů, které jsou v členském státě, do jehož pravomoci spadá poskytovatel mediálních služeb, dostupné pouze na lékařský předpis, se zakazuje;
- g) audiovizuální obchodní sdělení nesmějí tělesně nebo mravně ohrožovat nezletilé osoby. Nesmějí proto přímo nabádat nezletilé osoby ke koupi nebo pronájmu produktu nebo služby a využívat k tomu jejich nezkušenosti nebo důvěřivosti, přímo nabádat nezletilé osoby, aby přesvědčovaly své rodiče nebo třetí osoby ke koupi propagovaného zboží nebo služby, využívat zvláštní důvěru, kterou mají nezletilé osoby k rodičům, svým učitelům nebo jiným osobám, ani bezdůvodně zobrazovat nezletilé osoby v nebezpečných situacích.

2. Členské státy se vyzývají, aby využívaly společnou regulaci a podporovaly samoregulaci prostřednictvím kodexů chování, jak je stanoveno v čl. 4a odst. 1, pokud jde o nevhodná audiovizuální obchodní sdělení, která provází pořady pro děti, nebo jsou v těchto pořadech obsažena, a která se týkají potravin a nápojů obsahujících živiny a látky s výživovým nebo fyziologickým účinkem, zejména tuk, nasycené tuky, transmastné kyseliny, sůl nebo sodík a cukry, jejichž nadměrný příjem v celkové stravě se nedoporučuje.

Cílem těchto kodexů je účinně omezovat expozice nezletilých osob audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se potravin a nápojů, které mají vysoký obsah soli, cukrů či tuků nebo které jiným způsobem nevyhovují vnitrostátním nebo mezinárodním výživovým doporučením. Tyto kodexy rovněž zajistí, aby audiovizuální obchodní sdělení nezdůrazňovala kladnou vlastnost nutričních aspektů těchto potravin a nápojů.

3. **Členské státy se vyzývají, aby využívaly společnou regulaci a podpořily samoregulaci prostřednictvím kodexů chování, jak je stanoveno v čl. 4a odst. 1, pokud jde o nevhodná audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů. Cílem těchto kodexů je účinně omezovat expozici nezletilých osob audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se alkoholických nápojů.**
4. **Komise podpoří výměnu osvědčených postupů týkajících se kodexů chování uvedených v odstavcích 2 a 3 v oblasti samoregulace a společné regulace.**
- 4a. **Členské státy a Komise mohou podporovat samoregulaci prostřednictvím kodexů chování Unie uvedených v čl. 4a odst. 2.**

Článek 10

1. Audiovizuální mediální služby nebo pořady, které jsou sponzorovány, musí splňovat tyto požadavky:
 - a) jejich obsah a v případě televizního vysílání i doba jejich zařazení nejsou v žádném případě ovlivněny tak, aby tím byla dotčena odpovědnost a redakční nezávislost poskytovatele mediálních služeb;

- b) **nenabádají přímo k nákupu nebo pronájmu zboží nebo služeb, zejména zvláštním zmiňováním tohoto zboží nebo služeb za účelem jejich propagace;**¹⁷
- c) diváci jsou jasně informováni o existenci dohody o sponzorství. Sponzorované pořady musí být zřetelně označeny jako sponzorované pořady firmou, logem nebo jinou značkou sponzora, například odkazem na jeho produkt (produkty) nebo službu (služby) či na jejich charakteristický znak, a to vhodným způsobem na začátku, v průběhu nebo na konci pořadu.
2. Audiovizuální mediální služby nebo pořady nejsou sponzorovány podniky, jejichž hlavním předmětem činnosti je výroba nebo prodej cigaret **a dalších tabákových výrobků, jakož i elektronických cigaret a náhradních náplní, na něž se vztahuje článek 20 směrnice 2014/40/EU.**
3. Při sponzorování audiovizuálních mediálních služeb nebo pořadů podniky, mezi jejichž předmět činnosti patří výroba nebo prodej léčivých přípravků a léčebných postupů, lze propagovat firmu nebo obraz podniku na veřejnosti, avšak nelze propagovat určité léčivé přípravky nebo léčebné postupy, které jsou v členském státě, do jehož pravomoci spadá poskytovatel mediálních služeb, dostupné pouze na lékařský předpis.
4. Zpravodajské a publicistické pořady nesmí být sponzorovány. Členské státy mohou zakázat, aby se sponzorské logo objevovalo během pořadů pro děti, dokumentárních pořadů a náboženských pořadů.

¹⁷ **Čtrnáctý bod odůvodnění bude pozměněn takto:** „Významným způsobem financování audiovizuálních mediálních služeb nebo pořadů je sponzorství, které zároveň propaguje firmu, ochrannou známku, obraz na veřejnosti, činnosti nebo produkty právnické nebo fyzické osoby. Oznámení o sponzorování by měla i nadále jasně informovat diváky o existenci dohody o sponzorství. Obsah sponzorovaných pořadů by neměl být ovlivněn tak, aby tím byla dotčena redakční nezávislost poskytovatele mediálních služeb.“

1. Odstavce 2, 3 a 4 se použijí pouze na pořady vyrobené po 19. prosinci 2009.
2. Umístění produktu je dovoleno ve všech audiovizuálních mediálních službách s výjimkou zpravodajských a publicistických pořadů, spotřebitelských publicistických pořadů, náboženských pořadů a pořadů pro děti.¹⁸
3. Pořady, které obsahují umístění produktu, musí splňovat tyto požadavky:
 - a) jejich obsah a uspořádání v programové skladbě v případě televizního vysílání, nebo v katalogu v případě audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání nejsou v žádném případě ovlivněny tak, aby tím byla dotčena odpovědnost a redakční nezávislost poskytovatele mediálních služeb;
 - b) nenabádají přímo k nákupu nebo pronájmu zboží nebo služeb, zejména zvláštním zmiňováním tohoto zboží nebo služeb za účelem jejich propagace;
 - ba) nepatříčně nezdůrazňují dotyčný produkt;

¹⁸ *Šestnáctý bod odůvodnění bude pozměněn takto:* „Umístění produktu by nemělo být **dovoleno** ve zpravodajských a publicistických pořadech, ve spotřebitelských publicistických pořadech, v náboženských pořadech a v pořadech **pro děti**. Existují důkazy zejména o tom, že umístění produktu a vložené reklamy mohou mít vliv na chování dětí vzhledem k tomu, že děti často nejsou schopny rozpoznat jejich komerční obsah. Existuje tedy potřeba i nadále zakazovat umístění produktu v pořadech **pro děti**. Spotřebitelské publicistické pořady jsou pořady, které poskytují divákům poradenství nebo obsahují recenze týkající se nákupu produktů a služeb. Umožněním umístění produktu v takových pořadech by se setřel rozdíl mezi reklamou a redakčním obsahem pro diváky, kteří v těchto pořadech mohou očekávat skutečné a poctivé recenze výrobků nebo služeb.“

- c) diváci jsou jasně informováni o existenci umístění produktu za pomoci vhodného označení na začátku a na konci pořadu a při pokračování pořadu po reklamní přestávce, aby divák nemohl být žádným způsobem uveden v omyl.

Členské státy mohou upustit od požadavků uvedených v písmenu c), s výjimkou pořadů vyrobených nebo zadaných samotným poskytovatelem mediálních služeb nebo společností přidruženou k tomuto poskytovateli mediálních služeb.

4. Pořady nesmějí v žádném případě obsahovat umístění produktu, pokud jde o:

- a) cigarety a další tabákové výrobky, jakož i elektronické cigarety a náhradní náplně, na něž se vztahuje článek 20 směrnice 2014/40/EU nebo umístění produktů podniků, jejichž hlavním předmětem činnosti je výroba nebo prodej uvedených výrobků;
- b) určité léčivé přípravky nebo léčebné postupy, které jsou v členském státě, do jehož pravomoci spadá poskytovatel mediálních služeb, dostupné pouze na lékařský předpis.

- 1. Členské státy přijmou vhodná opatření, která zajistí, aby pořady poskytované poskytovateli audiovizuálních mediálních služeb spadajícími do jejich pravomoci, které by mohly narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob, byly dostupné pouze tak, aby je nezletilé osoby neměly běžně možnost vidět nebo slyšet. Tato opatření mohou zahrnovat volbu doby vysílání, nástroje pro ověřování věku nebo jiná technická opatření. Jsou úměrná možné újmě vyplývající z daného pořadu.**

Nejškodlivější obsah, jako je bezdůvodné násilí a pornografické scény, podléhá přísným opatřením ke kontrole přístupu, jako je šifrování a účinná rodičovská kontrola, aniž je dotčeno přijetí přísnějších opatření ze strany členských států.¹⁹

Komise může podpořit poskytovatele mediálních služeb k výměně osvědčených postupů týkajících se kodexů chování založených na společné regulaci. Členské státy a Komise mohou případně podporovat samoregulaci prostřednictvím kodexů chování Unie uvedených v čl. 4a odst. 2.

¹⁹ *Bude vložen nový bod odůvodnění, který zní: „Vhodná opatření na ochranu nezletilých osob platná pro služby televizního vysílání by se měla vztahovat rovněž na audiovizuální mediální služby na vyžádání. To by mělo zvýšit úroveň ochrany. Přístup spočívající v minimální harmonizaci členskými státy umožní vyvinout vyšší stupeň ochrany obsahu, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob. Nejškodlivější obsah, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob, ale není nutně trestným činem, by měl být předmětem nejpřísnějších opatření, která zajistí, že tento obsah bude dostupný pouze dospělým.“*

- 1a. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb poskytovali divákům dostatečné informace o obsahu, který by mohl narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob. Za tímto účelem poskytovatelé mediálních služeb využívají systém popisující potenciálně škodlivou povahu obsahu audiovizuální mediální služby.²⁰

Při provádění tohoto odstavce jsou členské státy vybízeny k využívání společné regulace, jak je stanovena v čl. 4a odst. 1.

Komise podpoří poskytovatele mediálních služeb při výměně osvědčených postupů týkajících se kodexů chování založených na společné regulaci.

- 1b. Kromě opatření uvedených v odstavci 1 a 1a členské státy podpoří politiky a programy pro rozvoj dovedností v oblasti mediální gramotnosti.

Členské státy a Komise mohou podporovat samoregulaci prostřednictvím kodexů chování Unie uvedených v čl. 4a odst. 2.

²⁰ *Devátý bod odůvodnění bude pozměněn takto:* „Aby bylo divákům včetně rodičů a nezletilých osob umožněno provádět informovaná rozhodnutí o obsahu, který má být sledován, je nutné, aby poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb poskytovali dostatečné informace o obsahu, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob. To by bylo možno provést například prostřednictvím systému deskriptorů obsahu, zvukovým upozorněním, obrazovými prostředky nebo jakýmkoliv jinými prostředky popisujícími povahu obsahu.“

KAPITOLA IV

[zrušuje se]

Článek 13

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb poskytující audiovizuální mediální služby na vyžádání spadající do jejich pravomoci zajistili ve svých katalozích alespoň 30% podíl evropských děl a zabezpečili jejich zdůraznění.²¹

²¹ **Dvacátý první bod odůvodnění bude pozměněn takto:** „Poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání by měli podporovat výrobu a distribuci evropských děl tak, že zajistí, aby jejich katalogy obsahovaly minimální podíl evropských děl a aby tato díla byla dostatečně zdůrazněna. **Zdůraznění spočívá v podpoře evropských děl usnadněním přístupu k těmto dílům. Zdůraznění lze zajistit různými prostředky, například prostřednictvím zvláštního oddílu pro evropská díla, který je přístupný z domovské stránky služby, možností vyhledávat evropská díla ve vyhledávacím nástroji dostupném v rámci služby, využitím evropských děl v kampaních služby nebo minimálním procentním podílem evropských děl propagovaným z katalogu například pomocí bannerů nebo podobných nástrojů.**“

2. Vyžadují-li členské státy, aby poskytovatelé mediálních služeb v rámci své pravomoci finančně přispívali na výrobu evropských děl, mimo jiné prostřednictvím přímých investic do obsahu a příspěvků do vnitrostátních fondů, mohou takové finanční příspěvky rovněž požadovat po poskytovatelích mediálních služeb, kteří se zaměřují na diváky na jejich územích, ale jsou usazeni v jiných členských státech. V takovém případě musí být finanční příspěvek založen pouze na příjmech získaných v členském státě, na nějž je vysílání zaměřeno. Pokud členský stát, v němž je poskytovatel usazen, ukládá takovou povinnost finančního příspěvku, zohlední veškeré finanční příspěvky, jež ukládají členské státy, na jejichž území jsou služby zaměřeny.²² Jakýkoli finanční příspěvek musí být v souladu s právem Unie, zejména s pravidly pro poskytování státní podpory.
3. Nejpozději do [datum – nejpozději tři roky po přijetí] a poté každé dva roky podávají členské státy Komisi zprávu o provádění odstavců 1 a 2.

²² *Dvacátý čtvrtý bod odůvodnění bude pozměněn takto:* „Pokud členské státy ukládají poskytovatelům **mediálních služeb** povinnost hradit finanční příspěvky, **měly by** tyto příspěvky usilovat o přiměřenou podporu evropských děl a zároveň se vyhnout riziku, že budou poskytovatelům **mediálních** služeb uloženy dvakrát. Z toho důvodu **by měl** členský stát, v němž je poskytovatel **mediální služby** usazen, v případě, že ukládá povinnost finančního příspěvku, zohlednit finanční příspěvky, jež ukládá členský stát, na jehož území jsou služby zaměřeny.“

4. Komise na základě informací poskytnutých členskými státy a na základě nezávislé studie podává Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování odstavců 1 a 2, přičemž zohlední vývoj na trhu a technický rozvoj a cíl kulturní rozmanitosti.
5. Povinnost uložená podle odstavce 1 a požadavek pro poskytovatele mediálních služeb, kteří se zaměřují na publikum v jiných členských státech stanovený v odstavci 2, se nepoužije na poskytovatele mediálních služeb s nízkým obratem nebo s nízkou sledovaností. Členské státy mohou od těchto povinností nebo požadavků rovněž upustit v případech, kdy by vzhledem k povaze nebo tématu audiovizuálních mediálních služeb byly neproveditelné nebo neodůvodněné.²³
- 5a. Komise vydá po konzultaci s kontaktním výborem pokyny týkající se výpočtu podílu evropských děl uvedeného v odstavci 1 a ohledně definice nízké sledovanosti a nízkého obratu podle odstavce 5.

²³ *Dvacátý pátý bod odůvodnění bude pozměněn takto:* „Aby bylo zajištěno, že povinnosti týkající se podpory evropských děl nenaruší rozvoj trhu a aby byl umožněn vstup nových účastníků na trh, neměly by se tyto požadavky vztahovat na společnosti, které na daném trhu nemají významné zastoupení. To se týká zejména společností s **nízkým obratem** a nízkou sledovaností. **Nízkou sledovanost lze určit například na základě doby sledování nebo prodeje, podle povahy služby, a při stanovování nízkého obratu by se měla zohledňovat rozdílná velikost audiovizuálních trhů v členských státech.** Vyžadovat splnění těchto požadavků by mohlo být nevhodné také v případech, kdy by to – vzhledem k povaze nebo tématu audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání – bylo neproveditelné nebo neodůvodněné.“

**USTANOVENÍ O VÝHRADNÍCH PRÁVECH A KRÁTKÝCH ZPRAVODAJSKÝCH
PŘÍSPĚVCÍCH V TELEVIZNÍM VYSÍLÁNÍ**

Článek 14

1. Každý členský stát může v souladu s právem Unie přijmout opatření, která zajistí, aby subjekty televizního vysílání, které spadají do jeho pravomoci, nevysílaly na základě výhradních práv události, jimž členský stát přikládá zásadní společenský význam, způsobem, který zbavuje významnou část veřejnosti tohoto členského státu možnosti sledovat tyto události v přímém přenosu nebo ze záznamu ve volně dostupném televizním vysílání. V této souvislosti dotyčný členský stát vypracuje seznam určených vnitrostátních nebo jiných událostí, jimž přikládá zásadní společenský význam. Tento seznam vypracuje jasným a transparentním způsobem v přiměřené lhůtě. Přitom dotyčný členský stát rovněž určí, zda by tyto události měly být celé nebo zčásti přenášeny v přímém přenosu nebo, je-li to nezbytné nebo vhodné z objektivních důvodů veřejného zájmu, zda mají být celé nebo zčásti přenášeny ze záznamu.

2. Členské státy neprodleně oznámí Komisi všechna opatření, která podle odstavce 1 přijaly nebo zamýšlejí přijmout. Ve lhůtě tří měsíců po obdržení oznámení Komise ověří, zda jsou opatření slučitelná s právem Unie, a sdělí je ostatním členským státům. Vyžádá si stanovisko výboru zřízeného podle článku 29. Přijatá opatření neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a nejméně jednou ročně zveřejní souhrnný seznam opatření přijatých členskými státy.
3. Členské státy zajistí vhodnými prostředky v rámci svých vnitrostátních právních předpisů, aby subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, vykonávaly výhradní práva, která nabudou po dni 30. července 2007, tak aby významná část veřejnosti v jiném členském státě nebyla zbavena možnosti sledovat události, které tento jiný členský stát určil v souladu s odstavci 1 a 2, celé nebo zčásti v přímém přenosu nebo, je-li to nezbytné nebo vhodné z objektivních důvodů veřejného zájmu, celé nebo zčásti ze záznamu ve volně dostupném televizním vysílání, jak tento jiný členský stát určil podle odstavce 1.

Článek 15

1. Členské státy zajistí, aby měly všechny subjekty televizního vysílání usazené v Unii pro účely krátkých zpravodajských příspěvků přístup k událostem vysoce zajímavým pro veřejnost, které vysílá subjekt televizního vysílání spadající do jejich pravomoci na základě výhradních práv, a to za spravedlivých, přiměřených a nediskriminujících podmínek.
2. Pokud výhradní práva k události vysoce zajímavé pro veřejnost získá jiný subjekt televizního vysílání usazený v témže členském státě jako subjekt televizního vysílání usilující o přístup, musí být přístup vyžadován od tohoto subjektu televizního vysílání.
3. Členské státy zajistí, aby byl tento přístup zaručen tím, že umožní subjektům televizního vysílání volný výběr krátkých výňatků ze signálu vysílajícího subjektu, přičemž alespoň označí jejich zdroj, pokud to není z praktických důvodů nemožné.

4. Místo postupu podle odstavce 3 mohou členské státy zavést rovnocenný systém, který zajistí přístup za spravedlivých, přiměřených a nediskriminujících podmínek jiným způsobem.
5. Krátké výňatky se použijí pouze pro obecné zpravodajské pořady, přičemž v rámci audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání mohou být použity, pouze pokud je stejný pořad nabízen ze záznamu stejným poskytovatelem mediálních služeb.
6. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 5, zajistí členské státy v souladu se svým právem a právními postupy, aby byly vymezeny způsoby a podmínky pořizování těchto krátkých výňatků, zejména pokud jde o veškerou úpravu náhrad, maximální délku krátkých výňatků a časová omezení jejich vysílání. Je-li stanovena náhrada, nesmí být vyšší než dodatečné náklady vzniklé přímo při poskytování přístupu.

KAPITOLA VI

PODPORA DISTRIBUCE A VÝROBY TELEVIZNÍCH POŘADŮ

Článek 16

1. Členské státy zajistí vždy, kdy je to možné, vhodnými prostředky, aby subjekty televizního vysílání vyhradily pro evropská díla většinový podíl svého vysílacího času s výjimkou času určeného pro zprávy, sportovní události, soutěže, reklamu teletextové služby a teleshopping. Tohoto podílu by mělo být dosaženo postupně na základě vhodných kritérií s ohledem na povinnosti subjektů televizního vysílání vůči televizním divákům v oblasti poskytování informací, vzdělávání, kultury a zábavy.
2. Není-li možné dosáhnout podílu uvedeného v odstavci 1, nesmí být tento nižší než podíl zjištěný v roce 1988 v dotyčném členském státě jako průměrný.
Pro Řecko a Portugalsko se však rok 1988 nahrazuje rokem 1990.

3. Členské státy podávají každé dva roky ode dne 3. října 1991 Komisi zprávu o uplatňování tohoto článku a článku 17.

Tato zpráva obsahuje zejména statistický výkaz o dosahování podílu uvedeného v tomto článku a v článku 17 pro každý z televizních pořadů, které spadají do pravomoci dotyčného členského státu, důvody, pro které nebylo možné v jednotlivých případech dosáhnout tohoto podílu, a přijatá nebo připravovaná opatření k jeho dosažení.

Komise informuje ostatní členské státy a Evropský parlament o těchto zprávách a případně připojí své stanovisko. Komise dbá na uplatňování tohoto článku a článku 17 v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie. Ve svém stanovisku Komise vezme v úvahu zejména vývoj dosažený v porovnání s předchozími lety, podíl programového zastoupení premiérových děl, zvláštní situaci nových subjektů televizního vysílání a zvláštní situaci zemí s malým objemem audiovizuální výroby nebo s úzkou jazykovou oblastí.

Článek 17

Členské státy zajistí vždy, kdy je to možné a vhodnými prostředky, aby subjekty televizního vysílání vyhradily nejméně 10 % svého vysílacího času, s výjimkou času určeného pro zprávy, sportovní události, soutěže, reklamu, teletextové služby a teleshopping, nebo alternativně podle výběru členského státu nejméně 10 % svého programového rozpočtu pro evropská díla vytvořená výrobci nezávislými na subjektech televizního vysílání. Tohoto podílu by mělo být dosaženo postupně na základě vhodných kritérií s ohledem na povinnosti subjektů televizního vysílání vůči televizním divákům v oblasti poskytování informací, vzdělávání, kultury a zábavy. Musí být dosažen vyčleněním přiměřeného podílu pro nejnovější díla, tedy pro díla vysílaná v době do pěti let od jejich výroby.

Článek 18

Tato kapitola se nevztahuje na televizní vysílání, které je určeno pro místní diváky a které není součástí vnitrostátní sítě.

KAPITOLA VII

TELEVIZNÍ REKLAMA A TEleshopping

Článek 19

1. Televizní reklama a teleshopping musí být snadno rozeznatelné a odlišitelné od redakčního obsahu. Aniž je dotčeno použití nových reklamních technik, musí být televizní reklama a teleshopping zřetelně odlišeny od ostatních částí pořadu obrazovými nebo zvukovými nebo prostorovými prostředky.
2. Samostatné reklamní šoty a šoty teleshoppingu, kromě šotů v přenosech sportovních událostí, se i nadále vysílají pouze výjimečně.

Článek 20

1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy se televizní reklama nebo teleshopping zařazuje v průběhu pořadů, nebyla narušena celistvost pořadů, s přihlédnutím k přirozeným přestávkám v dotyčném pořadu, době jeho trvání a jeho povaze, ani práva nositelů práv.

2. **Vysílání filmů vytvořených pro televizi (s výjimkou seriálů, cyklů a dokumentů), kinematografických děl a zpravodajských pořadů může být přerušeno televizní reklamou nebo teleshoppingem jednou během každého plánovaného časového úseku o délce nejméně 30 minut.** Vysílání pořadů pro děti může být přerušeno televizní reklamou nebo teleshoppingem jednou během každého plánovaného časového úseku o délce nejméně 30 minut, pokud plánovaná délka pořadu přesahuje 30 minut. Televizní reklama a teleshopping nesmějí být zařazovány během bohoslužeb.

Článek 21

Teleshopping týkající se léčivých přípravků, které vyžadují registraci ve smyslu směrnice 2001/83/ES, jakož i teleshopping týkající se léčebných postupů je zakázán.

Článek 22

- 1a. Televizní reklama a teleshopping zaměřené na alkoholické nápoje musí splňovat tato kritéria:
- a) **není** vysloveně zaměřena na nezletilé osoby, a zvláště nezobrazuje nezletilé osoby požívající tyto nápoje;
 - b) nespojuje požívání alkoholu se zvýšenou fyzickou výkonností nebo s řízením motorových vozidel;
 - c) nevytváří dojem, že požívání alkoholu přispívá ke společenskému nebo sexuálnímu úspěchu;
 - d) netvrdí, že alkohol má léčebné vlastnosti nebo povzbuzující či uklidňující účinek nebo že je prostředkem řešení osobních problémů;

- e) nenabádá k nestřídmému požívání alkoholických nápojů nebo záporně hodnotit abstinenci nebo zdrženlivost;
- f) nezdůrazňuje jako kladnou vlastnost nápojů jejich vysoký obsah alkoholu.

1b. Audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů v rámci audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, s výjimkou sponzorství a umístění produktu, musí splňovat kritéria uvedená v odstavci 1a.

Článek 23

- 1. Podíl televizních reklamních šotů a šotů teleshoppingu nesmí v době mezi 6:00 a 18:00 překročit 20 % této doby. Podíl televizních reklamních šotů a šotů teleshoppingu nesmí v době mezi 18:00 a 0:00 překročit 20 % této doby.²⁴**

²⁴ ***Devatenáctý bod odůvodnění bude pozměněn takto:*** „Je důležité, aby subjekty televizního vysílání mohly mít více pružnosti a mohly se rozhodovat, kdy zařadit reklamu s cílem maximalizovat poptávku zadavatelů reklamy a tok diváků. **Proto by měl být 20% limit pro reklamu pro dobu od 6:00 do 18:00 vypočten na základě tohoto časového úseku. Stejně by měl být vypočten 20% limit pro reklamu na základě tohoto časového úseku pro dobu od 18:00 do 0:00 hodin.**“

2. Odstavec 1 se nepoužije na:

- a) oznámení subjektu televizního vysílání týkající se jeho vlastních pořadů a doprovodných produktů, které jsou od těchto pořadů přímo odvozeny, nebo pořadů jiných subjektů, které patří do téže mediální skupiny;**
- b) oznámení o sponzorování;**
- c) umístění produktu;**
- ca) neutrální obrazy mezi redakčním obsahem a televizní reklamou nebo šoty teleshoppingu, a mezi jednotlivými šoty.²⁵**

Článek 24

Souvislé teleshoppingové pořady musí být zřetelně označeny obrazovými a zvukovými prostředky a musí trvat bez přerušení nejméně 15 minut.

Článek 25

Ustanovení této směrnice se obdobně použijí na televizní kanály určené výhradně pro reklamu a teleshopping a na televizní programy určené výhradně pro vlastní propagaci.

Kapitola VI, článek 20 a článek 23 se však na tyto kanály nepoužijí.

²⁵ *Bude vložen nový bod odůvodnění, který zní: „Neutrální obrazy oddělují redakční obsah od televizní reklamy nebo šotů teleshoppingu, jakož i jednotlivé šoty. Umožňují divákovi jasně rozlišovat, kdy jeden typ audiovizuálního obsahu končí a jiný začíná. Je nezbytné jasně uvést, že neutrální obrazy jsou z kvantitativního omezení stanoveného pro televizní reklamu vyloučeny. Účelem je zajistit, aby čas použitý v neutrálních obrazech neměl dopad na čas použitý pro reklamu a aby nebyly nepříznivě ovlivněny příjmy z reklamy.“*

Článek 26

Aniž je dotčen článek 4, mohou členské státy s náležitým ohledem na právo Unie stanovit pro televizní vysílání určené výhradně pro jejich vnitrostátní území, které nemůže přijímat veřejnost přímo nebo nepřímo v jednom nebo více jiných členských státech, jiné podmínky než podmínky uvedené v čl. 20 odst. 2 a v článku 23.

Článek 27

[zrušuje se]

KAPITOLA IX

PRÁVO NA ODPOVĚĎ V TELEVIZNÍM VYSÍLÁNÍ

Článek 28

1. Aniž jsou dotčeny ostatní předpisy občanského, správního nebo trestního práva přijaté členskými státy, musí mít jakákoli fyzická nebo právnická osoba bez ohledu na státní příslušnost, jejíž legitimní práva, zejména čest a dobrá pověst, byla poškozena uvedením nepravdivých skutečností v televizním pořadu, právo na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nápravy. Členské státy dbají, aby účinný výkon práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nápravy nebyl narušen uložením neodůvodněných podmínek. Odpověď musí být vysílána v přiměřené lhůtě po odůvodnění žádosti, a to ve vhodném čase a vhodným způsobem v závislosti na vysílání, na něž se žádost vztahuje.
2. Právo na uveřejnění odpovědi nebo obdobný prostředek nápravy se použije vůči všem subjektům televizního vysílání, které spadají do pravomoci členského státu.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro zavedení tohoto práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nápravy a určí postup jeho výkonu. Zajistí zejména, aby lhůta stanovená pro uplatnění práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nápravy byla dostatečná a aby dané postupy umožňovaly uplatnění tohoto práva nebo obdobného prostředku nápravy vhodným způsobem fyzickými nebo právníckými osobami, které mají bydliště nebo jsou usazeny v jiných členských státech.
4. Žádost o uplatnění práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nápravy může být zamítnuta, jestliže není s ohledem na podmínky uvedené v odstavci 1 odůvodněná, jestliže představuje trestné jednání, jestliže by její rozšíření vyvolalo občanskoprávní odpovědnosti subjektů televizního vysílání nebo jestliže odporuje dobrým mravům.
5. Stanoví se postupy umožňující soudní přezkum v případě sporu o výkon práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nápravy.

KAPITILA IXa

USTANOVENÍ, KTERÁ SE VZTAHUJÍ NA SLUŽBY PLATFORM PRO SDÍLENÍ VIDEONAHRÁVEK

Článek 28a

1. **Aniž jsou dotčeny články 14 a 15 směrnice 2000/31/ES, členské státy zajistí, aby poskytovatelé platform pro sdílení videonahrávek spadající do jejich pravomoci přijali vhodná opatření s cílem:**
 - a) **chránit nezletilé osoby před pořady nebo videonahrávkami vytvořenými uživateli a audiovizuálními obchodními sděleními, která mohou narušit jejich tělesný, duševní či mravní vývoj;**
 - b) **chránit [...] širokou veřejnost před pořady, videonahrávkami vytvořenými uživateli a audiovizuálními obchodními sděleními obsahujícími podněcování k násilí nebo nenávisti proti skupině osob nebo proti příslušníkovi této skupiny vymezené podle pohlaví, rasového nebo etnického původu, národnosti, náboženského vyznání nebo přesvědčení, postižení, věku nebo sexuální orientace;**

ba) chránit širokou veřejnost před pořady, videonahrávkami vytvořenými uživateli a audiovizuálními obchodními sděleními obsahujícími veřejné podněcování ke spáchání teroristických trestných činů, jak je uvedeno v článku 5 směrnice (EU) 2017/541 o boji proti terorismu;

- 1a. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platforem pro sdílení videonahrávek splnily požadavky stanovené v čl. 9 odst. 1, pokud jde o audiovizuální obchodní sdělení, která jsou těmito poskytovateli platforem pro sdílení videonahrávek uváděna na trh, prodávána a zajišťována. S ohledem na omezenou kontrolu vykonávanou platformami pro sdílení videonahrávek nad audiovizuálními obchodními sděleními, která nejsou uváděna na trh, prodávána ani zajišťována těmito poskytovateli platforem pro sdílení videonahrávek, členské státy zajistí, aby poskytovatelé platforem pro sdílení videonahrávek přijali vhodná opatření ke splnění požadavků stanovených v čl. 9 odst. 1.**
- 2. Pro účely odstavců 1 a 1a se stanoví odpovídající opatření s ohledem na povahu příslušného obsahu, na újmu, kterou může způsobit, na charakteristiku kategorie osob, které mají být chráněny, a rovněž na práva a oprávněné zájmy, o něž se jedná, včetně zájmů poskytovatelů platforem pro sdílení videonahrávek a uživatelů, kteří daný obsah vytvořili nebo nahráli, stejně jako veřejného zájmu. Tato opatření musí být proveditelná a přiměřená, s přihlédnutím k velikosti služby platformy pro sdílení videonahrávek a povahu služby, která je poskytována.**

Taková opatření v případě potřeby zahrnují:

- a) zahrnutí a uplatňování, v podmínkách služeb platformy pro sdílení videonahrávek, požadavků nepodněcovat k násilí ani nenávisti, jak je uvedeno v odst. 1 písm. b), a veřejně nepodněcovat ke spáchání teroristických trestných činů podle odst. 1 písm. ba), v souladu s článkem 6, jakož i koncepce obsahu, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob, v souladu s čl. 12 odst. 1;**
- aa) zahrnutí a uplatňování, v podmínkách služby platformy pro sdílení videonahrávek, požadavků stanovených v čl. 9 odst. 1 pro audiovizuální obchodní sdílení, která nejsou uváděna na trh, prodávána nebo zajišťována poskytovateli platformy pro sdílení videonahrávek;**
- b) zřízení a provozování mechanismů umožňujících uživatelům platform pro sdílení videonahrávek nahlásit nebo označit dotčenému poskytovateli platformy pro sdílení videonahrávek obsah uvedený v odstavci 1 uložený na jeho platformě;**
- c) zřízení a provozování systémů ověřování věku pro uživatele platform pro sdílení videonahrávek u obsahu, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob;**
- d) zřízení a provozování systémů umožňujících uživatelům platform pro sdílení videonahrávek hodnotit obsah uvedený v odstavci 1;**

- e) **zajištění systémů rodičovské kontroly v souvislosti s obsahem, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob;**
 - f) **zřízení a provozování systémů, jejichž prostřednictvím poskytovatelé platform pro sdílení videonahrávek vysvětlují uživatelům těchto platform, jaký účinek má oznamování a označování uvedené v písmenu b);**
 - fa) **zajištění účinných opatření a nástrojů v oblasti mediální gramotnosti a zvyšování povědomí uživatelů o těchto opatřeních a nástrojích.**
- 3. Pro účely provádění opatření uvedených v odstavci 2 jsou členské státy vybízeny k využívání společné regulace, jak je stanoveno v čl. 4a odst. 1.**
- 3a. Komise po konzultaci s kontaktním výborem vydá pro účely zajištění účinného a jednotného uplatňování tohoto článku v případě potřeby pokyny týkající se praktického uplatňování čl. 1 písm. aa) bodu iii).**
- 4. Členské státy zavedou mechanismy potřebné k posouzení vhodnosti opatření uvedených v odstavci 2, která přijmou poskytovatelé platform pro sdílení videonahrávek. Členské státy svěří posouzení těchto opatření vnitrostátním regulačním orgánům.**

5. **Členské státy mohou poskytovatelům platform pro sdílení videonahrávek uložit opatření, která jsou podrobnější nebo přísnější než opatření uvedená v odstavci 2. Při přijímání těchto opatření členské státy splní požadavky stanovené v platných právních předpisech Unie, například v člancích 14 a 15 směrnice 2000/31/ES nebo v článku 25 směrnice 2011/93/EU.**
6. **Členské státy zajistí, aby byly k dispozici mechanismy pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy za účelem řešení sporů mezi uživateli a poskytovateli platform pro sdílení videonahrávek ohledně uplatňování odstavců 1 a 2.**
- 6a. **Kromě opatření uvedených v odstavci 2 členské státy podpoří politiky a programy pro rozvoj dovedností v oblasti mediální gramotnosti.**
7. **Komise vybízí poskytovatele platform pro sdílení videonahrávek k výměně osvědčených postupů týkajících se kodexů chování založených na společné regulaci uvedených v odstavci 3.**
8. **Členské státy a Komise mohou podporovat samoregulaci prostřednictvím kodexů chování Unie uvedených v čl. 4a odst. 2.**

Článek 28b

- 1. **Pro účely této směrnice je poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek usazený na území členského státu ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2000/31/ES v pravomoci dotčeného členského státu.**

- 1. Poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek, který není usazen na území členského státu podle odstavce -1, se považuje pro účely této směrnice za usazeného na území členského státu, pokud poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek:**
- a) má mateřský podnik nebo dceřiný podnik usazený na území tohoto členského státu; nebo**
 - b) je součástí skupiny a jiný podnik této skupiny je usazen na území tohoto členského státu.**

Pro účely tohoto článku se rozumí:

- a) „mateřským podnikem“ mateřský podnik ve smyslu čl. 2 odst. 9 směrnice 2013/34/EU;**
 - b) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu čl. 2 odst. 10 směrnice 2013/34/EU;**
 - c) „skupinou“ mateřský podnik, všechny jeho dceřiné podniky a všechny další podniky, jež jsou součástí skupiny.**
- 1a. Pro účely uplatňování odstavce 1, pokud jsou mateřský podnik, dceřiný podnik nebo ostatní podniky skupiny usazený v různých členských státech, bude poskytovatel platformy pro sdílení videozáznamů považován za usazeného v tom členském státě, kde je usazen jeho mateřský podnik, nebo pokud v tom členském státě usazen není, v členském státě, kde je usazen jeho dceřiný podnik, anebo pokud ten tam usazen není, za usazeného v tom členském státě, kde je usazen jiný podnik této skupiny.**

- 1b. Pro účely uplatňování odstavce 1a, pokud existuje několik dceřiných podniků a každý z nich je usazen v jiném členském státě, je poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek považován za usazeného v tom členském státě, v němž jeden z dceřiných podniků poprvé zahájil svou činnost za předpokladu, že má nadále stabilní a účinnou vazbu s hospodářstvím tohoto členského státu. Pokud existuje několik dalších podniků, které jsou součástí skupiny, a každý z nich je usazen v nějakém jiném členském státě, poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek je považován za usazeného v tom členském státě, v němž jeden z těchto podniků poprvé zahájil svou činnost za předpokladu, že má nadále stabilní a účinnou vazbu na hospodářství tohoto členského státu.**
- 1c. Pro účely této směrnice se články 3, 14 a 15 směrnice 2000/31/ES použijí na poskytovatele platforem pro sdílení videonahrávek považované za usazené v některém členském státě podle odstavce 1.**
- 2. Členské státy sestaví a aktualizují seznam poskytovatelů platformy pro sdílení videonahrávek usazených nebo považovaných za usazené na jejich území a uvedou, na jakých kritériích podle odstavce –1 a 1 je jejich pravomoc založena. Členské státy tento seznam, včetně veškerých aktualizací, předloží Komisi. V případně nesrovnalostí v jednotlivých seznamech kontaktuje Komise příslušné členské státy s cílem nalézt řešení. Komise zajistí, aby k tomuto seznamu měly přístup vnitrostátní regulační orgány. Komise tyto informace v co největší míře zveřejní.**

KAPITOLA X

KONTAKTNÍ VÝBOR

Článek 29

1. Při Komisi se zřizuje kontaktní výbor. Skládá se ze zástupců příslušných orgánů členských států. Předsedá mu zástupce Komise a schází se z podnětu předsedy nebo na žádost delegace členského státu.
2. Kontaktní výbor má tyto úkoly:
 - a) usnadňovat účinné provádění této směrnice prostřednictvím pravidelných konzultací o veškerých praktických otázkách vyplývajících z jejího uplatňování, zejména článku 2, a o dalších tématech, o kterých je užitečné diskutovat;
 - b) zaujímat z vlastního podnětu nebo na žádost Komise stanoviska k uplatňování této směrnice členskými státy;
 - c) být místem pro výměnu názorů o tématech, jež jsou obsažena ve zprávách, které členské státy podávají podle čl. 16 odst. 3 a o jejich metodologii;
 - d) diskutovat o výsledcích pravidelných konzultací, které se konají mezi Komisí a zástupci sdružení subjektů televizního vysílání, výrobců, spotřebitelů, poskytovatelů služeb, odborů a uměleckých sdružení;
 - e) napomáhat výměně informací mezi členskými státy a Komisí o situaci a vývoji právní úpravy v oblasti audiovizuálních mediálních služeb, s ohledem na audiovizuální politiku Unie, a o příslušném vývoji v technické oblasti;

- f) prozkoumávat vývoj v odvětví, u kterého se výměna názorů může jevit jako přínosná.

KAPITOLA XI

REGULAČNÍ ORGÁNY NEBO SUBJEKTY ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 30

1. Každý členský stát určí jeden nebo více vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů. Členské státy zajistí, aby tyto orgány nebo subjekty měly právní subjektivitu odlišnou od vlády a aby byly funkčně nezávislé na jakémkoli jiném veřejném či soukromém subjektu. Tím není dotčena možnost, aby členské státy zřizovaly regulační orgány vykonávající dohled nad různými odvětvími.²⁶

²⁶ *Třicátý třetí bod odůvodnění bude pozměněn takto: „Členské státy by měly zajistit, aby jejich vnitrostátní regulační orgány byly právně odlišeny od vlády. To by však nemělo bránit členským státům ve výkonu dohledu v souladu s jejich vnitrostátním ústavním právem. Mělo se předpokládat, že regulační orgány nebo subjekty členských států dosáhly požadovaného stupně nezávislosti, pokud tyto regulační orgány nebo subjekty, včetně těch, které jsou založeny jako veřejné orgány nebo subjekty, jsou funkčně a účinně nezávislé na svých příslušných vládách nebo na kterémkoliv jiném veřejném nebo soukromém subjektu. To je považováno za nezbytné k zajištění nestrannosti rozhodnutí přijatých vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty. Tímto požadavkem na nezávislost by neměla být dotčena možnost členských států zřizovat regulační orgány, jež vykonávají dohled nad různými odvětvími, například audiovizuálními a telekomunikačními odvětvími. Vnitrostátní regulační orgány by měly disponovat donucovací pravomocí a prostředky nezbytnými k výkonu jejich funkce v podobě lidských zdrojů, odborných znalostí a finančních prostředků. Činnosti vnitrostátních regulačních orgánů zřízených na základě této směrnice by měly zajišťovat respektování cílů plurality médií, kulturní rozmanitosti, ochrany spotřebitele, vnitřního trhu a podpory korektní hospodářské soutěže.“*

2. **Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty vykonávaly své pravomoci nestranně a transparentně a v souladu s cíli této směrnice. Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty nevyžadují ani nepřijímají pokyny od jakéhokoli jiného subjektu ve vztahu k výkonu úkolů, které jim byly přiděleny podle vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádí právo Unie. To nebrání dohledu v souladu s vnitrostátním ústavním právem.**
3. **Tyto kompetence a pravomoci regulačních orgánů nebo subjektů, jakož i způsoby, jimiž je lze volat k odpovědnosti, musí být jasně vymezeny vnitrostátními právními předpisy.**
4. **Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty měly odpovídající finanční a lidské zdroje a pravomoci k prosazování předpisů, které jim umožní účinné plnění jejich funkcí. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty měly samostatné roční rozpočty, které se zveřejňují.**
5. **Ředitele vnitrostátního regulačního orgánu nebo subjektu nebo členy kolektivního orgánu plnícího jeho funkce v rámci vnitrostátního regulačního orgánu nebo subjektu lze odvolat pouze v případě, že již nesplňují podmínky požadované pro výkon jejich povinností, které jsou předem stanoveny na vnitrostátní úrovni. Rozhodnutí o odvolání se zveřejňují.**
6. *[zrušuje se]*
7. **Členské státy zajistí, aby na vnitrostátní úrovni existovaly účinné odvolací mechanismy. Odvolací orgán, jímž může být soud, je nezávislý na stranách odvolacího řízení.**

Do rozhodnutí o odvolání zůstává v platnosti rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu nebo subjektu, pokud nejsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy povolena dočasná opatření.

Článek 30-a (nový)

- 1. Členské státy zajistí, aby jejich vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty přijaly vhodná opatření k tomu, aby sobě navzájem i Komisi poskytovaly informace nezbytné k uplatňování této směrnice, zejména článků 2, 3 a 4.**
- 2. Členské státy zajistí, aby v případě, že jejich vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty obdrží informace od poskytovatele mediálních služeb spadajícího do jejich pravomoci, který chce poskytovat služby zcela nebo převážně zaměřené na diváky v jiném členském státě, tento vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt členského státu, do jehož pravomoci spadá, informoval vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt přijímajícího členského státu.**
- 3. Pokud regulační orgán nebo subjekt přijímajícího členského státu pošle žádost týkající se činností poskytovatele mediálních služeb regulačnímu orgánu nebo subjektu členského státu, který má nad tímto poskytovatelem pravomoc, regulační orgán nebo subjekt druhého státu učiní vše, co je v jeho silách, aby se žádostí během dvou měsíců zabýval, aniž jsou dotčeny přísnější časové lhůty platné podle této směrnice. Regulační orgán nebo subjekt přijímajícího členského státu poskytne na žádost regulačnímu orgánu nebo subjektu členského státu, který má pravomoc, veškeré informace, jež mohou při řešení žádosti napomoci.**

1. Zřizuje se skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA).
2. Sestává ze zástupců vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů v oblasti audiovizuálních mediálních služeb. Zasedání skupiny ERGA se účastní zástupce Komise.
3. Úkoly skupiny ERGA jsou následující:
 - a) poskytovat technické poradenství Komisi s cílem zajistit jednotné provádění regulačního rámce pro audiovizuální mediální služby;
 - b) *[zrušuje se]*

²⁷ *Třicátý šestý a 37. bod odůvodnění budou pozměněny takto:*

- „36. Skupina ERGA pozitivním způsobem přispěla k jednotné regulační praxi a poskytla Komisi vysoce kvalitní poradenství v otázkách provádění. To si žádá formální uznání a posílení její role v této směrnici. Skupina by proto měla být touto směrnicí zřízena.“
- „37. Komise by měla mít možnost konzultovat se skupinou ERGA veškeré otázky týkající se audiovizuálních mediálních služeb a platforem pro sdílení videonahrávek. Skupina ERGA by měla být Komisi nápomocna tím, že bude poskytovat **technické** odborné znalosti a poradenství, a usnadněním výměny osvědčených postupů, **včetně kodexů chování založených na samoregulaci a společné regulaci**. Komise by měla se skupinou ERGA zejména konzultovat uplatňování směrnice 2010/13/EU s cílem usnadnit její harmonizované provádění. Tato skupina by měla na žádost Komise vydávat **nezávazná** stanoviska k pravomoci **ohledně opatření odchylojících se od svobody příjmu, a opatření, která jsou zaměřena na obcházení pravomoci**. Skupina ERGA by měla být rovněž schopna **poskytovat technické poradenství ve všech záležitostech regulace týkající se rámce pro audiovizuální mediální služby, a to i v oblasti ochrany nezletilých osob a nenávistných verbálních projevů, jakož i poradenství o obsahu** audiovizuálních obchodních sdělení ohledně potravin s vysokým obsahem tuků, soli/sodíku a cukrů.

- c) provádět výměnu zkušeností a osvědčených postupů, pokud jde o uplatňování regulačního rámce pro audiovizuální mediální služby;
- d) spolupracovat a poskytovat svým členům informace nezbytné pro uplatňování této směrnice, zejména pokud jde o její články 3 a 4;
- e) na žádost Komise vydávat stanoviska o technických a věcných aspektech otázek podle čl. 2 odst. 5b, čl. 3 odst. 4 a čl. 4 odst. 4 písm. c).

4. Skupina ERGA přijme svůj jednací řád.

KAPITOLA XII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 31

V oblastech, které nejsou upraveny touto směrnicí, se tato směrnice nedotýká práv a povinností členských států vyplývajících ze stávajících úmluv v odvětví telekomunikací nebo televizního vysílání.

Článek 32

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Komise monitoruje, jak členské státy tuto směrnici uplatňují.

Do [datum – nejpozději do čtyř let po přijetí] a poté každé tři roky předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování této směrnice.

Do [datum – nejpozději do osmi let po přijetí] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnocení ex post, které bude případně doplněno návrhy na její přezkum, s cílem změřit dopad směrnice a její přidanou hodnotu.

Článek 2

- 1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [datum – nejpozději 2 roky po vstupu v platnost]. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.**

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu a znění uvedeného prohlášení si stanoví členské státy.

- 2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.**

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

***za Evropský parlament
předseda***

***za Radu
předseda/předsedkyně***
